

## Nr 236.

Av herr **Törnkvist** i Karlskrona, *om upphävande av pilsnerdricksförsäljningsförordningens bestämmelser angående kvittensförfarande.*

Genom kungl. förordningen den 18 maj 1928 om ändringar i vissa delar av kungl. förordningen den 11 juli 1919 ang. försäljning av pilsnerdricka infördes det s. k. kvittensförfarandet vid försäljning på landet av pilsnerdricka. Härmed förstås skyldighet för bryggeri, att för varje köpare före försäljningens början å särskild kvittoblankett anteckna den rekviderade myckenheten pilsnerdricka, köparens namn, det ställe där varan skall avlämnas, samt den dag då avlämnandet skall äga rum. Avlämnandet av pilsnerdricka må ej ske med mindre köparen eller någon som tillhör hans familj eller husfolk eller är anställd i hans tjänst å kvittoblanketten tecknar erkännande av varans mottagande. Närmare föreskrifter ang. kvittensboken samt försänd varas utkvittrande hava meddelats i kungl. kungörelsen den 18 maj 1928 (nr 115).

Redan vid förarbetena till berörda lagstiftning uttalades såväl från industrihåll som från i ärendet hörda myndigheter stora betänkligheter mot kvittensförfarandet. Det kunde icke, förmenade man, vara motiveerat att med landsbygden i egentlig bemärkelse likställa det stora antal köpingar och municipalsamhällen, inom vilka ordningsstadgan för rikets städer äger tillämpning.

Enligt en från svenska bryggeriindustriarbetareförbundet till regeringen ställd skrivelse av den 22 november 1932, till vissa delar återgiven i den allmänna pressen, påpekar nämnda organisation de svårigheter som pilsnerutkörarna ha på grund av det nuvarande kvittensförfarandet, svårigheter som torde hava sin grund i att allmänheten icke funnit sig tillrätta med detta förfarande, som befunnits mycket omständigt och tidsödande.

När t. ex. staden Sigtuna med ett invånareantal av något över 1.000 icke är beroende av kvittensförfarandet, måste invånarne t. ex. i Sandvikens köping, som äro omkring 14.000, använda sig av kvittensförfarandet vid inköp av pilsner. I en nyligen avkunnad dom i Tidaholm, blev en av utkörarne vid Tidaholms bryggeri dömd till två månaders fängelse för att han tecknat kundens namn på kvittensblanketten, kanske på kundens egen begäran. Det oerhört omfattande material, som kvittensblanketterna utgöra, torde icke heller kunna utnyttjas för

en effektivare kontroll, vilket även medgivits av kontrollorganen. Enligt uppgift skulle man hava att räkna med över 8 milj. kvittensblanketter per år.

Det torde därför icke råda något tvivel om, att man med kvittensförfarandet icke nått vad man därmed i kontrollhänseende avsett, och bestämmelserna härom i § 17 i gällande pilsnerdricksförordning synas alltså saklöst kunna utgå.

Under åberopande av vad sålunda anförts få vi hemställa,

att riksdagen för sin del måtte besluta,

att 17 § i kungl. förordningen den 11 juli 1919 måtte erhålla följande ändrade lydelse:

mom. 1. (utgår)

mom. 2. Partihandel med pilsnerdricka — — — —  
särskilt antecknas.

a) varje post — — — — för export:

b) den myckenhet — — eller 9 § 1 eller 4 mom.:

c) den för varje — — — myckenheten.

d) den för varje — — — myckenheten.

mom. 3. Försäljningsbok skall hållas tillgänglig för Konungens befallningshavande, kontrollstyrelsen samt allmän åklagare.

Försäljningsboken skall av partihandlare förvaras under minst två år efter varje boks avslutande.

Stockholm den 23 januari 1934.

Algot Törnkvist.